

Kouzelný pelíšek

Zuzana Pospíšilová
ilustrovala Markéta Vydrová

Kouzelný pelíšek

Zuzana Pospíšilová
ilustrovala Markéta Vydrová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

Kouzelný pelíšek

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou bambóok

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 7829. publikaci

Ilustrace Markéta Vydrová

Odpovědná redaktorka Lucie Švecová

Sazba a zlom Antonín Plicka

Návrh obálky Markéta Vydrová

Počet stran 64

Vydání 1., 2020

Vytiskla D.R.J. Tiskárna Resl, s.r.o., Náchod

© Grada Publishing, a.s., 2020

Cover Illustration © Markéta Vydrová, 2020

ISBN 978-80-271-1952-3 (pdf)

ISBN 978-80-271-1214-2 (print)

Obsah:

Na bylinkách	7
Nový kamarád	10
Mnoho otárek a každé odpočívá	13
Návštěva u babičky	16
Polštárek pro Anušku	20
Podivná noc	23
Tomu se musí přijít na kloub!	27
Přípravy	30
O půlnoci	33
Noční jízda na koni	36
Vstávej!	39
Deník	42
Záračná proměna	45
V ekologické zahradě	48
Nečekaná návštěva	51
Můžou na to bylinky?	54

Na bylinkách

Babička Markéta neměla daleko do kouzelné babičky. Kdekdo by si ji s ní mohl dokonce splést. Nejen že peče buchty, vaří marmelády, ale taky rozumí léčivým bylinkám. Poznává, kdy se mají sbírat květy, listy nebo kořínky. Ví, jaké neduhy bylinky zahánějí. Umí je správně nasušit a vyrábí z nich léčivé čaje a sirupy.

Teď je zrovna čas na mladé smrkové výhonky, které nově narostly na koncích větvíček a ještě nepíchají. Navíc dokážou zahnat kašel. Pro mladé smrkové jehličky je ale potřeba zajít do lesa. Babička si proto připravila proutěný košík, se kterým chodívá na houby. Na hlavu si uvázala šátek. To proto, aby se jí do hlavy nezavrtalo nějaké živé klíště. Obula si pevné boty a vyrazila do lesa.

Aby jí cesta rychleji ubíhala, dívala se po bylinkách, které rostly na louce podél pěšiny. Tu se sehnula pro kontryhel, tam ušklubla zlatobýl nebo divokou mátu. Přitom si zpívala bylinkovou písničku, kterou sama složila:

**„K uzdravení naděje
je pár lístků šalvěje.
Koho v břiše pálí, píchá,
ať si lektvar z máty míchá.**

**Kdo má kašel, ten by měl
pít lípu a jitrocel.
Bylinky vždy sílu mají,
ke zdraví nám pomáhají.“**

Když konečně narazila na mladou smrčinu, udělala si v košíku místo, aby tam mohla přidat mladé smrkové přírůstky. Větvičky musí být čerstvé, pak mají tu pravou

léčivou sílu. To dá rozum, že je neotrhalá všechny. Z každého stromečku uždíbla sotva tři. Ještě zdaleka neměla hotovo, když ji něco dloblo do nohy. Napadlo ji, že by se měla podívat po kostivalu nebo jalovci. Pomáhají totiž při bolestech kloubů. Pak ale ucítila šimrání, které bylo dokonce doprovázené jakýmsi zvukem. Znělo jako slabé zaštekání. Babička pustila smrkovou větvičku a podívala se na nohu, která byla naštěstí v pořádku. U nohou jí ale seděl malý pejsek a smutně na ni koukal svýma psíma očima.

Nový kamarád

„Páni, kde ses tady vzal?“ promluvila babička na malého jezevčíka, který najednou pookřál. Psi poznají člověka s dobrým srdcem, a to babička rozhodně měla. Sehnula se k pejskovi, aby ho pohladila. On jí olíznul ruku a zavrtěl ocáskem. „Kde máš páníčka?“ rozhlížela se, ale široko daleko nikoho neviděla.

Nechala pejska pejskem a věnovala se dál sbírání bylinek. Brzy se bude muset vrátit, aby stihla uvařit sirup. Pejsek se ale nemínil vzdálit. Dokonce ji doprovodil až domů.

„Ani nevím, jak se jmenuješ,“ promlouvala cestou babička k pejskovi. „Víš co? Budu ti říkat Pajda. Souhlasíš?“ Jezevčík neprotestoval, a tak bylo ujednáno.

Když spolu dorazili domů, babička vzala Pajdu do náruče. Nevěděla, co na nový přírůstek do rodiny řekne její velký německý ovčák Dygo.

„Dygo, kamaráde, podívej, koho jsem přivedla. Musíme se o něj postarat!“ oznámila ovčákovi, který ji přišel přivítat. Když babička Pajdu položila na zem, hned se spřátelili. Dygo se zachoval báječně. Malému jezevčíkovi olíznul ucho na znamení přátelství.

Zatímco se proháněli po zahradě, babička vyndala z kredence

dvě misky. Do jedné nalila čerstvou vodu a do druhé nasypala hrstku granulí. Chtěla je dát ven, ale pak si řekla, že když Dygo hlídá venku, Pajda by ji mohl hlídat doma. Misky mu proto nechala uvnitř a pak na něj zavolala. Na nové jméno slyšel. Přiběhl tak rychle, jak mu to jeho krátké nožky dovolily. Když uviděl misky s jídlem

a pitím, hned se pustil do hodování. Babička ho s radostí pozorovala. Těšilo ji, když někomu chutnalo. Obzvláště na její vnučky Markétku a Viktorku byla radost pohledět. Buchty a koláče v nich pokaždé mizely jako v bezedné studni. Navíc se při tom olizovaly až za ušima. Při vzpomínce na ně babičku napadlo, že budou mít radost, až jim představí nového kamaráda. Už aby tu byly!

Už aby tu byly!

